

mateřských a rodinných center asociace Comeniana

vychází z pedagogicko-sociálního odkazu literárních děl J. A. Komenského jako je Didaktika a Informatorium školy mateřské

1. Dítě, které se narodí do rodiny, je převzácným darem nám propůjčeným pouze na jednu generaci.
2. Děti jsou naším duchovním dědictvím, měly by nám být cennější než stříbro, zlato a veškerý majetek.
3. Děti jsou z naší podstaty, a protože právě nám jsou nejvíce podobné, máme je milovat a vést k lepšímu žití, podobně jako i my se vzděláváme, milujeme a pečujeme o sebe sama.
4. Posláním rodičů je své dítě vychovat tak, aby morálně obstálo v náročných zápasech a složitostech života, do kterého bude jednou dospíváním přivedeno, a později v dospělosti bylo podle svých nejlepších možností a schopností užitečné svým bližním.
5. Děti jsou především duševní a tělesné, a proto se potřebujeme zaměřit na oboje ve zdravé rovnováze.
6. Děti své tělesné dovednosti a zdatnosti potřebují získat kvůli budoucí fyzické práci, k zvládnutí fyzicky namáhavých úkolů, k zdravému vyváženému růstu a k posilování tělesné imunity.
7. Děti potřebují od svých rodičů správně vyvážené a cílevědomě výchovné zaměření, které je povede k rozvoji mysli a poznávání, k emoční rovnováze a zdravé socializaci (samostatnost, pokora i přiměřená asertivita).
8. Rodičovská výchova nejvýrazněji ovlivňuje dětskou osobnost do šesti let věku. Má být vyvážená, tedy oboustranná tak, aby mateřský i otcovský prvek byl v rovnováze.
9. Rodiče by rozhodně neměli spěchat s ústavní výchovou (mateřská školka). Znají své dítě nejlépe a jejich individuální přístup k dítěti napomáhá především k citovému zrání. Děti se od rodičů učí především nápodobou a pak teprve slovy.
10. Děti by měly být vedeny k úctě vůči autoritě. V tom mají věřící rodiče velkou přednost, protože se sami učí podřizovat se autoritě Boží. Je-li srdce rodičů u vyšších hodnot než jsou hodnoty materiální, i dítě bude umět žít skromně a vděčně.
11. Děti mají být vedeny ke střídmosti, aby se nepřejídaly. Měly by se učit dělit s druhými a pamatovat na štědrost.
12. Děti by měly poslouchat na slovo a to hned od prvního rodičovského pokynu, nebo později pokynu učitele.
13. Děti by si měly zamilovat pravdu a zošklivit si podvod a lež. I žertovné lhaní a vymyšlení by nemělo být u nich akceptováno.
14. Děti by se měly jasně naučit dělení majetku a věcí na to, co je jejich a co je cizí. Krádeže, vzpoury a pomstychtivost by měly být na všech úrovních trestány a nahrazeny výukou ke spravedlivému chování a jednání.
15. Děti by měly být vedeny k pracovitosti, k důslednosti v zadaných úkolech, k týmové souhře nejen mezi sourozenci a v rodině, ale později i ve škole.
16. Nástroje k dosažení výchovných cílů jsou: spravedlivý přístup, motivace, odměna, ale i spravedlivý a přiměřený trest.

SPRAVEDLIVÝ PŘÍSTUP

znamená respektování věkového rozdílu mezi dětmi odpovídajícího jejich přirozeným možnostem a jednáním.

MOTIVACE ZNAMENÁ

umět dítě přivést k pozitivní touze (tzv. k energetizaci organismu) a dosáhnout tak potřebného cíle. Motivace vyjadřuje souhrn všech skutečností – radost, zvědavost, pozitivní pocity, radostné očekávání, které podporují nebo tlumí jedince, aby něco konal, nebo nekonal.

ODMĚNA

v žádném případě neznamena jen ocenění za výkon. Dítě má být milované za všech okolností a bezpodmínečně. To by mělo být vždy při jakémkoli odměňování nějak vyjádřené. Odměna však je důležitý nástroj k dokončení vytčeného cíle. Odměna by měla být přiměřená výkonu, délce úkolu a náročnosti cíle.

TRESTÁNÍ

musí být vždy podmíněné spravedlivým přístupem a získáním dostatečných informací o daném prohřešku. Do trestů patří nejen potrestání fyzické, ale zejména později i různé varianty trestů např. chvilkového odloučení, zabavení oblíbeného předmětu nebo zákaz oblíbené činnosti.

Trestání by mělo probíhat bez emočního náboje, s patřičným vysvětlením proč a mělo by být přiměřené únosnosti věku.

